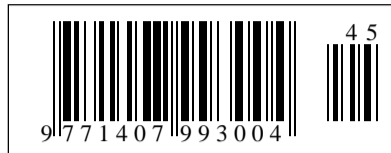

Latvijas Nacionālās frontes
LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

WWW.DDDLNF.COM

SVEICAM VALSTS VĒTKOS!

Latvijas Nacionālā fronte un laikraksts "DDD" sveic savus lasītājus Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienā! Ikvienam latvietim novēlam kļūt par drosmīgu gara kareivi, lai, apvienojoties ap deokupāciju un dekolonizāciju, mūsu tauta atjaunotu 1918.gada 18.novembrī dibināto Latvijas Republiku!

18. novembris

Ne tādēļ karogi šalc šodien Rīgas ielās,
Ne tādēļ lielgabals dimd dragājošs un baigs,
Ka tikai atmiņās mēs svinam dienas lielās,
Ka tikai atmiņās mums liels ir lielais laiks.

Tie nāvei pretim iet, kas prot tik svētkus svinēt,
Kas mierā nogrimis – draud tādām liktens bargs,
Jo būs par vēlu tad mums cīņas drosmi minēt,
Kad, nāvi sludinot, tvers briesmu tauri sargs.

Šai laikā – modram būt un acis neaizdarīt,
Šai laikā – spēkus krāt un ciešās rindās stāt.
Jo, ja ne šovakar, tad droši – rīt vai parīt
No lielā negaisa būs pirmie viņi klāt.

Lai nav tad vaimanu un apjukuma baigā,
Lai zobens drošs ikviens, lai rokas nav, kas trīc,
Jo skaudrie mirkli tie, kad nāves izkaptis staigā,
Pat tautas varenos rauj bezdibeņos līdz.

Leonīds Breikšs

POSTOŠĀ TUMSONĪBA

Saruna ar radio inženieri, mūzikas restaurācijas firmas vadītāju,
radio "Merkurs" politisko raidījumu vadītāju **Juri Lapinski**

CILVĒKI NEMĀK DOMĀT

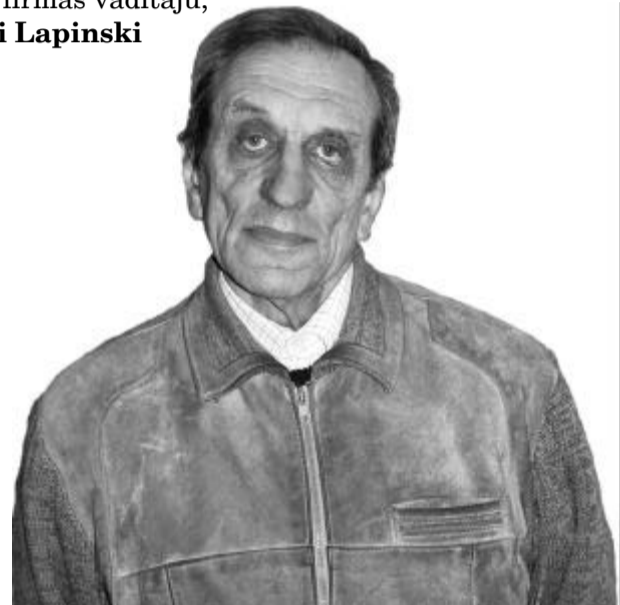
DDD: Jūs kādreiz bijāt pazīstams kā unikāls ārzemju mūzikas zinātnieks, ierakstu kolekcionārs. Kas jums lika pievērsties nacionālo ideju aizstāvēšanai un politikai?

Juris Lapinski: Straupes narkoloģiskās slimnīcas virsārsts Rudzītis savā laikā teica, ka katram cilvēkam apmēram viena trešdaļa mūža jāvelta sev, tas ir, jāiepazīst un jāmīl pašam sevi, jo, ja nemīlēsi sevi, nevarēsi mīlēt arī citus. Otra trešdaļa, pēc ārsta Rudzīša domām, jāvelta savai ģimenei – bērniem, sievai, mātei, tēvam un citiem saviem tuvākajiem. Bet trešā mūža daļa jāatvelta tautai. Domāju, ka tautas izglītošanai, caur to pašu mūziku, esmu veltījis vairāk kā trešo daļu sava mūža. Nevaru noskatīties, kā latviešu tauta iet bojā, tādēļ izmantoju visas iespējas pateikt patiesību.

Domāju, ka taisnības izjūtu un tiekšanos pēc patiesības esmu ieguvis no vecākiem – tēva un mātes, kuri bija izglītoti, gudri un taisnīgi cilvēki. Mans tēvs kara laikā mācījās Latvijas Universitātē. Viņš bija labs in-

ženieris, taču interesējās par dažādām dzīves jomām – arī politiku. 1956.gadā pabeidzu mācības pamatskolā, un tēvs man nopirka tolaik labāko radiouztvērēju "Rīga-10", kuru uzlaboju tā, lai ļoti labā kvalitātē varētu klausīties BBC no Londonas, "Amerikas balsi" no Vašingtonas, "Deutsche Welle" no Ķelnes un daudzas citas radiostacijas, kuras raidīja visskaistāko mūziku, kā arī ziņas angļu, krievu un arī latviešu valodā. Pateicoties radio, biju informēts par patiesajiem pasaules politikas notikumiem – bez uzspiestās padomju propagandas vai viltojumiem.

Tajā laikā krievu valodā

maļlaikiem un kara laiku stāstīja mani vecāki un citi gudri cilvēki, nu ne kādi negāja kopā ar faktiem un

cienāja ar šokolādi. Savukārt tad, kad ieradās atbrīvotāju armija, krievu zaldāts izveda manu māti pagalma vidū pie akas, pacēla savu automātu un, izšaujot pirms tam gaisā, turēja šaujamašīnu pret manas mātes krūtīm, draudēdams nošaut, ja neatdošot fotoaparātu. Ko gan es varēju secināt par to, kurš runā patiesību un kurš melo? Gribot negribot sāku domāt, kas ir kas.

Šodien diemžēl vairums cilvēku dzīvo, nemaz nedomājot un neanalizējot apkārt notiekošo.

Turpinājums 5. lpp.

"Mūsu vienīgā iespēja ir šos apstulbotos cilvēkus mācīt, skaidrot viņiem patiesību."

sāka raidīt arī "Radio Brīvība" (*Radio Svoboda*), kur informācija radikāli atšķīrās no Rīgas, Maskavas un citu padomju raidītāju programmās dzirdētā. Mani interesēja notikumi pasaulē un politikā. Domāju arī par nacionālajiem jautājumiem, jo tas, ko par Ul-

skaidrojumiem padomju presē un radiopārraidēs. Padomju puse stāstīja, kā vācieši pakāra Zozu Kosmodemjansku un vecā ogļu šahtā iemeta Oļegu Koševoju, bet mana mamma rādīja fotogrāfijas, kur mani, divgadīgu puīšeli, vācu kareivis ucināja uz ceļiem un

Padomju tautas recidīvs Latvijā

Alfrēds Ābele

Grāmatas
"Latvietība" autors

Pašreizējais Latvijas kungus – "saimniekus" – sauksim par varnešiem. Tās ir personas, kuru rokās pašlaik ir vai ir bijusi reālā valsts vara pēcatmodas Latvijā, kuru vārdam ir kāda nozīme valsts lietu izlemšanā. Tādu ir ap pāris tūkstošiem, starp kuriem tikai aptuveni 100 cilvēku var ieskaitīt politiskajā elitē. Tādu ir starp tautas vēlētiem pārstāvjiem, augstākām valsts amatpersonām un ierēdņiem, slēgtu klubu pārstāvjiem, biznesmeņiem un gluži vienkārši bagātniekiem.

Viena daļa varnešu šodien pašidentificējas, parakstoties: "Par labu Latviju!". Tā Latvijā viņiem tik tiešām ir

bijusi laba – viņi to prihvatizējuši un sevi uzskata par tās tautu, tāpēc arī savu sarakstu nosauca par "tautas kustību", kaut tajā nekatru kustīgo pieņem. Lai piedotu lielāku svaru, priekšgalā nolika politiskās pieredzes bagāto, "bezprincipu hameleonu", eksprezidentu **Gunti Ulmani**. Bet tādai kustībai vajag arī saturu. To noorganizēja divi latvieši: vietējas nozīmes telemagnāts kopā ar reklāmmeistaru.

Diskusija (Dumbura šova analogs, bet tikai ar publiku amfiteātri) tika nosaukta par "Tautas deklarācijas nedēļu", un to rīkoja telekompānija LNT ar mērķi noskaidrot, kurš ir galvenais – cilvēks vai valsts – apriori apgalvojot, ka šodienas Latvijā "cilvēks un valsts samainīti vietām" (ar galvu uz leju), un solot

nedēļas laikā nostādīt visu pareizi: ar galvu (cilvēku) uz augšu. Greizi aizgāja jau pirmajā dienā.

Tikai tādā valstī kā "atjaunotā" LR var savākt duci "inteliģences" pārstāvju

rances (snauda) stāvokļa neizveidus un nacionālu valsti neizveidos! Laikam tā jau arī kādiem vajag.

LNT kompānijas nosaukumā burts "N" nozīmējot "Neatkarīgā". Nezinu, no

"Tikai latviešu tautai var būt mērķis, un tas ir savas nacionālās esamības, patības un kādības saglabāšana un attīstība, un tikai latviešu tauta var dot Latvijas valstij uzdevumu: apkalpot šā mērķa īstenošanu."

(savā jomā labāko), kas divas stundas teleekrānā var nodiskotēt par, piemēram, šādu tēmu: "Latvijas valsts mērķis" (LNT, 31.05.10.), ne ar vārdu nepieminot latviešu tautu. Šāda "inteliģence", kurai ar latviešu tautu kopēja ir tikai valoda, nu gan tautu no igno-

kā tā ir neatkarīga, taču no prāta – noteikti, jo acīmredzot uzskata savus skatītājus par galīgiem muļķiem, kuriem var iestāstīt, ka valsti izveido atsevišķi cilvēki un valstij (objektam) var būt mērķis.

Turpinājums 6. lpp.

"DDD" var abonēt gan uz dažiem mēnešiem, gan uz visu gadu.

ABONĒT VISAM GADAM IR IZDEVĪGĀK!

Abonē gadam – **Ls 9,00**

Abonējot pasta nodaļā,
īpaša cena skolniekiem,
studentiem, pensionāriem – **Ls 7,00**

11. NOVEMBRIS – LĀČPLĒŠA DIENA!

Četras dienas pēc Bermonta armijas padzišanas no Rīgas, 1919.gada 15.novembrī dzejnieks Kārlis Skalbe, pārstaigājis pilsētas ielas, rakstīja: "Vai Bermon-tam bij vērts izdauzīt Rīgai tik daudz logu, lai visa pasaule redzētu, kā starp sadauzītiem stikliem paceļas mūsu neatkarības ideāls visā savā skaistumā?"

Kārļa Zāles veidotā Brīvības pieminekļa bareljeja fragments "Cīņa pie dzelzs tilta"

Pasaulē ir ļoti daudz tautu, kas daudzskaitlīgākas par latviešiem, bet retā ir tik kvēli un vienoti tiekusies pēc brīvības, ka spējusi sev izcīnīt nacionālu, neatkarīgu valsti. Piemēram, basku visā pasaulē esot tuvu 18 miljoniem, taču savas valsts viņiem diemžēl vēl nav. Tādēļ pateicībā godināsim Brīvības cīņās kritušos varoņus un savās sirdīs svēti glabāsim mūsu tēvu, vectēvu un vecvectēvu sviedriem un asinīm slācīto latviešu tautas valsts – Latvijas – neatkarības ideālu.

Lai sveču liesmas 11. un 18. novembrī iedez mūsu sirdīs drosmi un apņēmību celties latviešu tautas izšķirošajai cīņai, pieprasot Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju! Tāpat kā pirms 91 gada, arī tagad mums nav ko zaudēt, kā vienīgi mūsu važas.

"DDD" redakcija

APSVEIKUMS

"Visas grūtības mēs panesīsim, visus kavēkļus pārvarēsīsim, ja tikai paliks mums drosmē, cerība, pašlūgšana, sirds spēks."

Kārlis Ulmanis

Sirsniņi un miļi apsveicu varonīgos laikraksta "DDD" veidotājus un lasītājus š.g. 11. un 18. novembra Latvijas valsts svētkos!

Lilija Treice

VĒSTULE

Dīvainības Zilupē

Kā Zilupē cildina padomju varu! Kaut Latvijas neatkarība it kā esot atjaunota jau pirms 20 gadiem, tomēr, kā to uzzināju, klausoties 18.septembra radioraidījumu "Mazpilsētu stāsti", Zilupē pilsētas galvenā iela joprojām tiek saukta Leņina vārdā. Padomju laikā uzstādītie pieminekļi ar pašvaldības gādību tiek atjaunoti. Uz kāda no tiem lepni gozējas liels sirpis un āmurs. Padomju partizānu (sarkano bandītu) apbedīšanas vietās skolēni nesot ziedus, jo viņi mūs esot atbrīvojuši no fašistiem...

Kāda Zilupes skolas pedagoģe žurnālistei D.Zālamanei stāstīja, ka esot beigusi divas fakultātes - bioloģijā un sākumskolu pedagoģijā, bet pati latviski runāt neprot, taču cita teikto it kā saprot. Lai gan žurnāliste turpināja runāt latviski, pedagoģe valsts valodā tā arī nepateica nevienu vārdu...

Kas tas ir? Latvijas valsts neatzišana? Valsts likumu ignorānce? Ļaunprātība?

Esmu patriote, un man nav vienalga, kas notiek mūsu valstī!

Ar cieņu

Biruta Gereiša, Liepājā

"ČAS" žurnālists Anatolijs Kameņevs stāsies tiesas priekšā

Š.g. 26.oktobrī LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments **atcēla** Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas un Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas nolēmumus par kriminālprocesa izbeigšanu laikraksta "ČAS" žurnālista **Anatolijs Kameņeva** apsūdzībā pēc Krimināllikuma 158.panta saistībā ar neskavas celšanu Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājam **Aivaram Gardam** un **nodeva kriminālietu jaunai izskatīšanai Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesai.**

Kriminālieta pret Anatoliju Kameņevu tika ierosināta 2009.gada 8.aprīlī par viņa rakstīto avīzes "ČAS" 2009.gada 29.janvāra numura publikācijā "Неонацист Гарда подал голос" (latviski: "Neonacists Garda ierunājās"), kurā apsūdzētais publiski izplatījis aizskarošus un nepatiesus izdomājumus ne vien par Aivaru Gardu, bet faktiski par ikvienu latvieti, kurš iestājas par Latvi-

jas okupācijas seku novēršanu – par deokupāciju un dekolonizāciju. Bez tam, A.Kameņevs paziņojis arī, ka bijušais tieslietu ministrs Bērziņš visu savu karjeru veido uz rasistiskām iniciatīvām.

Kaut arī saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu A.Kameņeva rīcība, viņa vainas pierādīšanas gadījumā, būtu kvalificējama tikai kā kriminālpārkāpums, no morālētiskā viedokļa šis nodarījums ir nesalīdzināmi lielāks. Proti, A.Kameņevs ir uzdrošinājies par neonacistu nosaukt cilvēku, kurš vārds un darbība ir apliecinājis nesamierināmu cīņu pret latviešu nācijas ienaidniekiem – sarkanajiem fašistiem jeb padomju okupācijas laikā Latvijā iebraukušajiem kolonistiem un viņu pēctečiem visās paaudzēs, tādējādi dzīvē īstenojot Saeimas Deklarāciju par okupāciju. Kā ziņāms, Augstākās tiesas Senāts šo deklarāciju ir pielīdzinājis Satversmei.

Sākotnēji gan pirmā, gan

apelācijas instances tiesas kriminālprocesu nolēma izbeigt, jo apsūdzētais Kameņevs paziņoja, ka nesot laikus saņēmis apsūdzību, kas nosūtīta uz viņa darbavietu, tādēļ iestāties kriminālatbildības noilgums. No pārbaudes ar melu detektoru viņš atteicās, un tādējādi tiesai bija grūti pārliecināties, vai Kameņevs nemelo par to, ka darba kolēģi viņam nav atdevuši no tiesas saņemto apsūdzību.

Tomēr Senāts atzina, ka abu zemāko tiesas instanču lēmumi (par kriminālprocesa izbeigšanu noilguma dēļ) **ir atceļami, jo lie-**

ta nav tikusi skatīta pēc būtības un nav ticis konstatēts, vai Anatolijs Kameņeva darbības satur Krimināllikuma 158.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes. Senāta Krimināllietu departaments atzīst, ka Kriminālprocesa likuma 377.panta 3.punktā norādītais kriminālprocesa nepieļaujamo apstākļi – noilgums – nedod pamatu tiesai atteikties izvērtēt, vai apsūdzētā persona ir veikusi tai inkriminētās darbības. **Tādēļ Anatolijam Kameņevam tomēr būs jāstājas tiesas priekšā.**

VAI LATVIEŠI PADODAS?

Aivara Slučā vēstule

Pilsoniskās Savienības biedriem un atbalstītājiem

2009.gada 14.oktobrī

Pārpublicēts no: www.pietiek.com

Nesen atgriezās ASV no kārtējo trīs nedēļu vizītes Latvijā. Šoreiz Latvijā esastapos ar kaut ko jaunu, satraucošu un nekad agrāk nedzirdētu. Šo arī no daudziem "superpatriotiem" (Jūs viņus pazītu, ja es viņu vārdus nosauktu), tas ir, runājot par krieviem Latvijā, dzirdēju: "Bet viņi ir balti", "viņi ir balti un kristieši", "LATVIJA ir liela un tukša neapdzīvota zeme". **KĀDA MUĻĶĪBA!** Mēs taču esam stājušies pretī diviem ļaunumiem agrāk, un tad mēs teicām – "vispirms tie utainie un pēc tam tie zili pelēkie..." Izvēle šodien nav starp krieviem un "melniem", bet starp krieviem un latviešiem. Vai tas, ka latvieši ir tagad sākuši tā runāt, pierāda, ka psiholoģiski viņi ir padevušies, ka viņi domā, ka latviska Latvija vairs nav iespējama? Vai viņi mēģina racionalizēt to, kas ir neizbēgams, t.i., Latvijas pārkrievošana?

Ja nekas nemainīsies, tad varbūt tā arī būs, bet mums ir vēl laiks to mainīt. Tādēļ latviešu politiķiem jābūt daudz, daudz radikālākiem un drosmīgākiem cīņā par latvisku Latviju. Par tādiem vārdiem kā: "būsim godīgi", "Rietumu izvēle", "kultūru daudzveidība un tolerānce", "Eiropiska valsts",

neviens latvietis nebrauks ar traktoru no Alūksnes uz Rīgu, kā to darīja barikāžu laikos, un neviens neatgriezīsies no Irījas, jo viņi taču ir Rietumos un Eiropā. Vajag kaut ko īstu, par ko cīnīties. Praktisku iespēju būt saimniekiem savā zemē.

Demonstrācijas ielās vai skolotāju, ārstu, policistu piketi neko nedos. Nacionāliem, patriotiskiem latviešiem vajag iegūt kontroli Saeimā. Priekš tā vajag 65 līdz 70 vietas nākošās vēlēšanās latviešu apvienībai. Tad šī apvienība izdarītu divas lietas:

a) Deklarētu daļēju ārkārtas stāvokli Latvijā, lai apietu korumpētos ierēdņus un tiesas;

b) Paplašinātu "stukaču" likumus, lai izmantotu mazo zagļu liecības pret lielajiem, atvieglot mazaizņēmumu sodus un pat maksājot viņiem prēmijas par sevišķi vērtīgām liecībām.

Tad varēs īstenot sekojošo programmu, ko lielākā daļa latviešu atbalsta:

1. Apcietināt vismaz 1000 lielākos blēžus un zagļus Latvijā un atņemt visus viņu īpašumus, arī ārzemju bankās. To priekšgalā būtu Šķēle, Godmanis, Karginis, Šlesers, Kalvītis, Aldermane un vēl vismaz tūkstošiem līdzīgu. Kad sabruka Padomju Savienī-

ba, Latvijā bija divas klases īpašumi – tie, kas bija atņemti cilvēkiem 1940.gadā, un viss cits valsts īpašums. Starp valsts īpašumiem bija visa nauda Latvijas iestādēs, arī kompartijas un komjaunatnes. To un visu citu neviens nedrīkstēja piesavināt arī, ja nebija specifiski likumi, to aizliedzot. Tad vajadzēja rīkoties loģiski. Ja es atrodau naudas maisu uz ielas jeb banka kļūdoties ieskaita manā kontā miljonu, es nevaru naudu paturēt. Ja es to mēģinātu, tad – cietums. Par milzu īpašumu zagšanu un piesavināšanu, spēlēm ar sertifikātiem, masveida ierēdņu pirkšanu daudziem jāatbilst. Rietumos par vienu ierēdņa pirkšanu var dabūt divdesmit gadus. Cik tad pienākas Karginam, kas ir nopircis simtiem?! Šie lielākie zagļi ir saistīti, tādēļ vajag salauzt tikai daļu, un tad šī korumpētā sistēma sāks brukt.

2. Iesaldēt un pārskatīt visas pēc 1991.gada izsniegtās pilsonības ar domu lielāko daļu no tām atņemt/anulēt.

3. Ieviest Latvijā iespēju par privāto/personisko bankrotu vienreiz mūžā. Amerikā to var darīt vienreiz katrus piecus gadus. Ir laiks palīdzēt cilvēkiem nevis bankām.

4. Visas valsts skolas tikai latviešu valodā. Valodas birojs pieņems darbā 1000 inspektoros. Tie droši katrs iekasēs 1000 Ls dienā. Tas palīdzēs valsts budžetam un latviešu valodai.

5. Aizliegt politisko darbību visiem, kam bija atbildīgi posteņi okupācijas laikos. Publicēt "čekas" maisus un izmeklēt, kas no tiem ir pējis ārā materiālus pēdējos 18 gadus.

6. Aktīvi atbalstīt krievu repatriāciju. Meklēt naudu priekš tā Krievijā un ES. Krievi atrodas Latvijā nelikumīgi, ienākot, kad Latvijas bija okupēta, un paliekot līdz šim tādēļ, ka viņu aģenti, nopirktie, šantāžētie, turpina kontrolēt Latviju. Krievija grib viņus atpakaļ, un Krievijai viņi ir vajadzīgi (Putins). Tādēļ krievu repatriācija ir loģisks risinājums. Varam sākt ar lielu plakātu pie Krievijas *embasādes*, parādot krieviem, kurā galā ir repatriācijas birojs un ka Krievijai maksā vismaz Ls 2000 katram, kas atgriežas.

7. Latvijai sava atomstacija, lai būtu neatkarīga no Gazprom un Krievijas. Likvidēt vienu HES, lai Staburags celtos no ūdens. Viņš varētu būt mūsu Masada.

IMIGRĀCIJA EIROPĀ UN ATDZIMSTOŠAIS NACIONĀLISMS

Mareks Gabrišs

Varakļānos

Turpinājums no iepriekšējā numura

EIROPĀ IMIGRANTUS NEMĪL

Kāda ir eiropiešu, īpaši nacionālistu, patiesā attieksme pret imigrantiem? Vācijā nesēn veikts pētījums "Die Mitte in der Krise – Rechtsextreme Einstellungen in Deutschland 2010" ("Krizes centrs – labējo ekstrēmistu prasības Vācijā 2010") – pilns pētījuma teksts internetā: http://www.tagesspiegel.de/downloads/1956088/1/S_t_u_d_i_e_2_0_z_u_20rechtsex_tremen%20Einstellungen. Neizprotams ir nosaukumā lietotais apzīmējums "labējie ekstrēmisti", jo tikuši aptaujāti dažādi cilvēki ar dažādu vecumu, nodarbošanos, materiālo stāvokli, izglītības līmeni, politisko piederību. Iespējams, poli-

PAR ATDZIMSTOŠO NACIONĀLISMU

Arī citos masu medijos arvien biežāk parādās ziņas, ka Eiropā atdzimst nacionālisms. Piemēram, parlamenta vēlēšanas Zviedrijā panākumus guva tā saucamie patrioti. Francijā – politiķis Lepēns un Francijas Nacionālās fronte. Austrijā – "Brīvības partija". Nīderlandes parlamentā – "Nīderlandes Brīvības partija". Ungārijas parlamentā aptuveni 15% deputātu vietu ir partijai "Jobbik" jeb "Kustībai par labu Ungāriju" (interesanti, ka Ungārijā ir salīdzinoši maz imigrantu – tikai 3,2%).

Kāds gan isti ir Eiropā atdzimstošais nacionālisms? Kā parāda Eiropas parlamentos iekļuvušo nacionālistu partiju programmas, tikai retos gadījumos vecās Eiropas pamatiedzīvotāju nacionālisms ir saistīts ar garīgo vērtību (valoda, nacionālā identitāte) aizstāvēšanu. Ja paskatās uz Eiropas parlamentos iekļuvušajām nacionālistu partijām ("VL/TB/LNNK" šajā rakstā netiek apskatīta), tad tās cīnās pret pieaugošu imigrāciju, islamizāciju, pilsonības izdaļāšanu, pret integrāciju.

Austrijas "Brīvības partija" ir nacionālliberāla, kas saistīta ar pangermānisma ideju, cīnās pret imigrantiem. "Jobbik" – nacionālkonservatīva, cīnās pret ES un globalizāciju un atbalsta tā saucamo tradicionālistu. Le-

imigrāciju, gan Vācijas izvēlēto ceļu uz nacionālo pašnāvību. Merkele norādīja: "Daudzkultūru sabiedrības koncepcija, kurā dažādu kultūru iedzīvotāji dzīvo laimīgi viens otram līdzās, reālajā dzīvē nedarbojas. Pieeja būvēt multikulturālu sabiedrību un dzīvot līdzās, un priecāties vienam par otru, ir izrādījusies neveiksmīga, pilnīgi neveiksmīga."

"Ja nav iespējams dzīvot laimīgi vienam otram līdzās, tad ir jāšķiras, un ienācējiem jāatgriežas savā etniskajā dzimtenē!"

Vismaz pagaidām izskatās, ka nākotnē nacionālisti un saprātīgi domājošie politiķi tiks radikāli pārskatīt integrāciju un multikulturālistu, ja vien reakcionārie integrācijas atbalstītāji ar dažādām metodēm nenoslāpēs nacionālistu atdzimšanu.

NEVIS LABKLĀJĪBA, BET CĪŅA MUMS VAJADŽĪGA!

Latvieši un krievvalodīgie okupanti ir dažādu kultūru pārstāvji – tāpat kā, piemēram, Vācijā vācieši un turki, vai jebkurā citā valstī pamatiedzīvotāji un imigranti. Ja nav iespējams dzīvot laimīgi vienam otram līdzās, tad ir jāšķiras, un ienācējiem jāatgriežas savā etniskajā dzimtenē! Tikai problēma, ka imigranti negrib brīvprātīgi pamest Eiropu, tāpat kā okupanti – Baltijas valstis.

Taisnība ir Aivara Gardas rakstītajam: "Imigranti šim tautām un valstīm ir apnikuši, un tās ne-

zina, ko ar tiem iesākt." Tīcu, ka pārlieku humānie un tolerantie vācieši nezina, ko darīt ar turkiem; dāņi – ar musulmaņiem; franči – ar arābiem. Iespējams, arī vēl aizvien baidās kaut ko uzsākt, jo patiesībā, lai izbēgtu no bojāejas, risinājums ir tikai viens – "svešos" ņemt aiz apkakles un civilizēti "izmest" ārā pa durvīm! Ja Eiropa

saņems drosmi un tā rīkosies, tad secīgi tāpat rīkosies arī mēs, latvieši, un tad nevienam vairs nebūs aizbildinājumu: "Eiropa mūs nesaprātīs." Saprātīs un pat palīdzēs!

Nobeigumā uzsveru, ka skaidrs ir viens: imigrācija nodrošina tikai un vienīgi labklājību, nekāda cita labuma nav. Par labklājību precīzi pateikts Dzīvības Ētikas Mācības grāmatā "Hierarhija", 185. §: "Mums ļoti patīk vārdi, kas ietver labā jēdzienu. Taču viens no tiem ir pilnīgā pretrunā ar Mūsu paradumiem – tas ir labklājība. Tiešām, izpēti cilvēces vēsturi un pārlicināties, ka labklājības apstākļos nekad nekas dižens nav radīts. Jau sen daudzīn par svētīgajiem šķēršļiem, taču reti kāds mīl varoņdarba cīņu. Pie cīņas pieradināties tomēr ir nepieciešams, jo citādi nav iespējams norūdit gara asmeni. Šķēršļi ir prasme tos pārvarēt ir nepieciešami gan Zemes progresam, gan tālajam pasaulēm. Rimts miers Hieraham neder."

LASĪTĀJA VĒSTULE

Mazās, bīstamās lapiņas...

Pastāstīšu par to, cik ļoti spēcīgas var būt pat mazas lapiņas, uz kurām uzrakstīta patiesība. Šāds gadījums notika 1945.gada 18.novembrī. Tolaik man bija tikai 9 gadi, un es daudz ko nesapratu – iepriekš tiešām bija licies, ka atnākuši atbrīvotāji... Bet šī sajūsma krietni noplaka, kad redzējām un izbaudījām visus tos "labumus", ko mums viņi atnesa: slepkavošanas, izvarošanas, laupīšanas, dzīve pusbadā...

Atceros, bija saulains un nosarmojošs 1945.gada novembra rīts. Bariņš skolēnu gāja uz Elkšņu skolu. Sākot no Svenskalniem, līdz pat mūsu skolai uz ceļa redzējām izkaisītas mazas lapiņas, uz kurām ar violetiem burtiem rakstīti: "Nost Staļinu! Sitiet komunistus – Latvijas nodevējus!" Mēs, bērni, vairākas salasījām, aiznesām uz skolu un parādījām skolotājiem. Tie pārbrīnījās un piezvanīja, kur "vajag"... Pēc neilga laika ceļš un skola bija pārplūdīta ar "zilajiem" – tā toreiz sauca čekistus. Tie mēģināja noskaidrot, kurš šīs lapiņas ir izkaisījis, taču neviens nekā nezinaja.

Pēc stundām klasē ienāca skolotājs un brīdināja, lai neviens no ceļa neko neuzlasot, jo onkuļi var šaut! Un tiešām, mājās ejot, uz ceļa ik pa gabalam stāvēja vīri ar automātiem rokās. Otrā dienā, nākdams no skolas, ceļa malā atradu vēl 2 lapiņas. Slepš tās pacēlu un aiznesu uz mājām. Māte, ieraudzījusi lapiņas, mani sabāra, atņēma tās un sadedzināja.

Jutos ļoti pārsteigts, ka "atbrīvotāji" tik uztraukušies par sīkām, mazām lapiņām un arī pieaugušie tā pārbrījušies. Tagad saprotu, cik ļoti pareizi un spēcīgi aicinājumi bija rakstīti lapiņās.

Vēlāk uzzināju, ka pie Ikšķiles stacijas togad 18.novembrī priede tika uzvilktis Latvijas karogs.

Visvaldis Kalnozols

Taisnība ir uzvarējusi – Saeimas Prezidijs padevies

Pēc neatlaidīgas cīņas piecu gadu garumā Saeimas Prezidijs beidzot saņēma, ka pretoties taisnībai ir bezjēdzīgi, tāpēc nolēma padoties laikraksta "DDD" pārspēkam un 3.novembrī Administratīvajā apgabaltiesā atsauca savu apelācijas sūdzību arī otrajā lietā, kas saistīta ar preses akreditāciju lieģšanu "DDD" žurnālistiem. Redzot Saeimas Prezidija labo gribu, tika atsaukta arī iesniegtā pretapelācijas sūdzība. Līdz ar to spēkā stāties Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 15.decembra spriedums, ar kuru atzīts, ka Saeimas Prezidijs un Preses dienests 2005.gadā ir prettiesiski apturējis preses akreditācijas laikraksta "DDD" žurnālistēm Līgai

algodams dārgus juristus no advokātu biroja "Liepa, Skopina/BORENIUS", administratīvajā tiesā spītīgi uzstāja, ka I.Auniņas un I.Ūdres pieņemtie lēmumi esot bijuši pareizi. Bez sirdsapziņas pārmetumiem, saņemdami naudu no valsts budžeta līdzekļiem, Prezidijs algotie juristi – zv.advokāts Lauris Liepa un Lelde Krastiņa – ar putām uz lūpām 1.instancē aizstāvēja preses brīvības ierobežošanu un kļaus cilvēktiesību pārkāpumus, kas saskatāmi Saeimas Prezidija un Preses dienesta 2005.gada lēmumos, turklāt pēc zaudējuma pārsūdzēja Administratīvās rajona tiesas spriedumu, kurā atzīts, ka Saeimas lēmumi par "DDD" žurnālist-

"Tikai oktobra beigās, īsi pirms pilnvaru beigām, Prezidijs locekļi atcerējās par kaunu un apķērās, ka mulķīgā apelācijas sūdzība ir jāatsauc, lai Latvijas vēsture viņus neatcerētos kā bezcerīgus preses brīvības apkarotājus."

Muzikantei un Ilzei Liepai.

Atgādinām, ka 2005.gada 13.jūnijā Saeimas Preses dienesta vadītāja Inese Auniņa nolēma apturēt preses akreditācijas Saeimā "DDD" žurnālistiem, savu rīcību pamatojot ar Drošības policijas veiktajām aktivitātēm,

tu akreditāciju apturēšanu ir bijuši prettiesiski. Tikai oktobra beigās, īsi pirms pilnvaru beigām, Prezidijs locekļi atcerējās par kaunu un apķērās, ka mulķīgā apelācijas sūdzība ir jāatsauc, lai Latvijas vēsture viņus neatcerētos kā bezcerīgus preses brīvības apkarotājus aiz-

Ingrida Ūdre un Inese Auniņa

kas tolaik bija vērstas uz pretlikumīgu krimināllietu safabricēšanu pret "DDD" žurnālistiem. Būtišķā šādi Inese Auniņa pakalpoja toreizējai Saeimas priekšsēdētājai Ingridai Ūdrei, kura acīmredzot bēga no "DDD" žurnālistu uzdotajiem jautājumiem kā velns no krusta. Saskatot iespēju arī turpmāk izvairīties no jautājumiem par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju, 2005.gada 26.oktobrī Ingridas Ūdres vadītais Saeimas Prezidijs nolēma Ineses Auniņas lēmumu atstāt spēkā.

Vēlāk, kad abas "draudzenes" atstāja siltos krēslus Saeimā, preses akreditācijas "DDD" žurnālistiem tika atjaunotas, taču jaunais Saeimas Prezidijs,

stāvjus. Apelācijas sūdzības atsaukšana tika realizēta 3.novembra tiesas sēdē.

Papildus apelācijas sūdzības atsaukšanai Saeimas Prezidijs godprātīgi nolēma Līgai Muzikantei izmaksāt 1000 latu par morālo un personisko kaitējumu, kas viņam radies preses akreditāciju apturēšanas rezultātā. Tāpat Prezidijs ir nolēmis publiski atvainoties, "Latvijas Vēstnesī" publicējot šādu tekstu: "Latvijas Republikas Saeima atvainojas Latvijas Nacionālās frontes laikraksta "DDD" galvenajai redaktorei Līgai Muzikantei un žurnālistei Ilzei Liepai par prettiesisku preses akreditāciju lieģšanu 2005. gadā."

tkorektā Vācija gluži vienkārši ir šokēta par šiem rezultātiem.

No pētījuma redzams, ka aptuveni 10% aptaujāto vāciešu ir šovinisti (tas gan viņiem godu nedara), starp kuriem ir arī tādi, kas vēlas jaunu "fireru" un diktatūru. Taču vairāk nekā 30% respondentu piekrita apgalvojumam, ka "ārvalstnieki ieradusies, lai launprātīgi izmantotu labklājības valsti". 31,7% aptaujāto vāciešu uzskata, ka situācijā, kad darba vietu skaits ir ierobežots, "ārzemniekus jāsusūta mājās", bet 36,6% respondentu bažijas, ka pārāk liels imigrantu skaits var Vāciju gluži vienkārši "pārpludināt".

Domāju, ka līdzīgi un varbūt pat "asāk" par imigrantiem domā arī citās valstīs. Piemēram, Dānijā, kur nesēn notika liels konflikts ar musulmaņiem par dažām karikatūrām, pēc tā tika "ieslēgts" augstākais terorisma draudu līmenis. Jau pieminētā Francija, kur imigranti nevis strādā, bet "aizstāvot" savas tiesības, nodarbojas ar postīšanu, demolēšanu un dedzināšanu.

pēns iestājas pret ES un cīnās par imigrācijas ierobežošanu. Nīderlandes "Brīvības partija" pati sevi dēvē par "liberālu", taču aktīvi cīnās pret imigrāciju un islamizāciju. Arī Itālijā cīnās pret imigrantiem (premjers Berlusconi - taču viņš kaut kādu iemeslu dēļ netiek dēvēts vai apzināti netiek "pazemināts" par nacionālistu).

Tātad Eiropā atdzimstošais nacionālisms ir cieši saistīts ar cīņām pret imigrantiem jeb "darba vietu okupantiem" un par islāma ierobežošanu. Taču, kā nevar būt pretrunīgu izsalkuma veidu, tā arī nacionālistiem pašā saknē nav pretrunīgu mērķu – visi esam izsalkuši pēc tiesībām dzīvot tīrā un nepiemēlotā savas tautas etniskajā mājvietā!

Priecājos, ka eiropiešu nacionālisti spēj ietekmēt arī uz bezdibeni vedošo Eiropas politikāņu domas. Nesēn Vācijas kanclere Merkele izplatīja paziņojumu, kas saistīts ar iepriekš minēto pētījumu "Krizes centrs – labējo ekstrēmistu prasības Vācijā 2010" un vairāku politiķu negatīvo nostāju gan pret

POSTOŠĀ TUMSONĪBA

Turpinājums no 1. lpp.

Juris Lapinskis: Pārāk daudz ir sīku ļautiņu, kuriem nav savu domu, izpratnes ne par pašreizējiem, ne pagātnes notikumiem, tādēļ viņi nevar arī saprātīgi spriest par tautas nākotni. Cilvēki diemžēl tālāk par savu degungalu neredz – varu tikai apbrīnot tādu aprobežotību! Nesaprotu, kā var kāpt desmitiem reižu uz viena un tā paša grābekļa, dabūt ar bomi pa pieri, bet tik un tā atkārtot tās pašas kļūdas?! Diemžēl cilvēki kļūst nevis gudrāki, bet tieši pretēji – aprobežotība aug augumā.

DDD: Kādēļ?

J.L.: Pie vainas, pirmkārt, ir audzināšana ģimenē, jo tieši ģimenē bērni gūst pirmo svarīgāko dzīves pieredzi. Vecāki ir nogurdināti ar problēmām, kā sagādāt līdzekļus viselementārākajai iztikai.

Dzīvojam 21.gadsimtā, pašā Eiropas centrā, bet cilvēki spiesti cīnīties par iztikai. Domāju, ka saimnieks savu suni labāk baro, nekā ikdienā ēd gandrīz puse Latvijas iedzīvotāju. Ja man kāds krievu laikos teiktu, ka brīvajā Latvijā cilvēki ēdīs sliktāk nekā es, 1981/82. gadā būdams Rīgas Centrālcietumā, neticētu. Humanitārās partikas pakas ir ubagu dāvanas, sunim pamests kauls! Cilvēks šodien tiek vērtēts zemāk par dzīvnieku, bet tieši to jau arī paredzēja pasaules gudrie, kuri izveidojuši internacionālu pasaules valdību.

LATVIJAS NEATKARĪBA IR TEORĒTISKA

DDD: Vai piekritat, ka šie "pasaules gudrie" ir nolēmuši iznīcināt nācijas?

Juris Lapinskis: Protams. Tādēļ jau arī notiek pasaules tautu un rasu sajaukšana, pārnacionālu vērtību slavināšana un kultivēšana.

DDD: Kāpēc latvieši ir

pielāvuši, ka divdesmit gadus pēc teorētiskas neatkarības atjaunošanas Latvija faktiski joprojām ir okupēta un kolonizēta?

J.L.: Situācija ir tik absurda, jo pirms divdesmit gadiem būtībā jau nekas nemainījās. PSRS pati nesabruka – to sagrāva Reigans, Bušs, Tečere, Kols un Gorbačovs u.c. "dižvīri". Notika kadru pārstruktū-

"Lielos īpašumus prihvatizēja un lielu varu ieguva nelatvieši vai latviešu kangari. Izmantojot ekonomiskās sviras, viņi turpina žņaugt un iznīcināt latviešu tautu."

rēšanās. Tie paši nomenklatūras cilvēki, čekisti ir vadībā un diktē politiskos noteikumus. Daudzi joprojām naivi domā, ka tie, kuri stāvēja uz barikādēm, kurināja ugunsgrākus un dziedāja dziesmas, izcīnīja Latvijai brīvību.

Pirmkārt, Latvija nav brīva. Šī nav 18.novembra Latvija, kāda tā bija pirms padomju okupācijas. Ja Latvija būtu atjaunojusi savu neatkarību, tad, piemēram, mums nebūtu problēmas pirmskara sudraba pieclatnieku ("Mildu") bankā samainīt pret šodienas latiem. Savā laikā Ķeguma spēkstacija trīs gadus uzcēla par tautas līdzekļiem – tā bija tautas akciju sabiedrība, un daudziem joprojām saglabājusies šī uzņēmuma akcijas. Ja pirms divdesmit gadiem būtu atjaunota Latvijas neatkarība, tad akcionāriem būtu iespējams saņemt dividendes no peļņas, ko šodien gūst "Ķegums". Tāpat tās lielās Rīgas centrā esošās mājas, kuru lielākā daļa piederēja baltvāciešiem, kuriem, repatriējoties uz Vāciju, Ulmaņa valdība izmaksāja kompensācijas. No vāciešiem pārņemtos īpašumus, protams, izpārdeva vietējiem latviešiem un vietējiem žīdiem. Toreiz reālais no viņiem varēja samaksāt uzreiz. Lielākā daļa īpašumu tika atdota uz

nomaksu – uz daudziem gadu desmitiem. Padomju okupācija 1940.gada 17.jūnijā un sekojošā "nacionalizācija" (patiesībā – konfiskācija vai ekspropriācija) nodzēsa šos parādus – analogiski kā padomju cietums nodzēš visus parādus zagļu un laupītāju starpā. Pēc teorētiskās Latvijas neatkarības atjaunošanas sākās prihva-

tizācija, un lielo īpašnieku "mantinieki" nemaz negribēja atcerēties, ka viņu senči palika parādā daudzus miljonus 18.novembra Latvijas valstij. Domāju, ka tāpēc arī mums ir nevis 18.novembra, bet 4.maija republika. Dažiem līdzīgākiem par līdzīgajiem tas acīmredzot ir izdevīgi!

DDD: Jūs runājat, manuprāt, par pakārtotām lietām, jo ne jau nauda, materiālās vērtības garantē tautas pastāvēšanu. Vai jums nešķiet, ka vairāk jāuztraucas par to, ka latviešu tauta ir garīgi degradējusies, kļuvusi tik glēva, ka nespēj padzīt no savas zemes okupantus un kolonistus?

J.L.: Es jums pilnībā piekritu, jo piektā kolonna turpina latviešu tautas iznīcināšanu, kas netika līdz galam izdarīta padomju laikos. Taču svarīgi neaizmirst arī to, ka astoņdesmit procenti saimnieciskās darbības ir nelatviešu rokās. Tās arī ir vistiešākās okupācijas sekas.

Lielos īpašumus prihvatizēja un lielu varu ieguva nelatvieši vai latviešu kangari. Izmantojot ekonomiskās sviras, viņi turpina žņaugt un iznīcināt latviešu tautu. Divdesmit gadus pēc teorētiskās neatkarības atgūšanas mēs atkal tiekam okupēti – šoreiz tā ir ekonomiskā okupācija gan no Rietumiem, gan Austrumiem. Tagad mums ne tikai jāsamazina sveštautietiešu skaits, bet arī jātiek vaļā no ekonomiskajiem žņaugiem.

Nevajag nemaz daudz, tikai jāievēro likumība. Ja uzskatām, ka 1940.gada 17.jūnija okupācijas, aneksijas un inkorporācijas akts bija nelikumīgs, tad tā nevar darboties tālāk kā likumīga. Mums jāatgriežas tajā sākumpunktā, kādā bijām pirms veiktajām nelikumībām – tikai tad varēsim sākt normāli dzīvot.

IZNĪCINĀTS TAUTAS GENOFONDS

DDD: Zinām, ka nodevīgie valsts vadītāji dara visu, lai netiktu likvidētas okupācijas sekas, un visticamāk bez, ja tā var teikt, īpaša pamudinājuma viņi

savas domas nemainīs. Taču, kā izskaidrot vienkāršo cilvēku apātiju un nevēlēšanos novērst okupācijas sekas? Padomju okupācijai sākoties, gandrīz ikviens latvietis taču tiešā vai netiešā

veidā kā partizāns vai viņa atbalstītājs pretojās krievu okupantiem.

Juris Lapinskis: Lielākā daļa nacionālo partizānu, tie latvieši, kuri ar visu sirdi un dvēseli cīnījās pret netaisnību, pret okupāciju, kuri apzinājās pienākumu pret savu tautu un zemi, praktiski tika iznīcināti, likvidēti. Daļa paspēja aizbēgt uz Rietumiem, otru

"Pārāk daudz ir sīku ļautiņu, kuriem nav savu domu, izpratnes ne par pašreizējiem, ne pagātnes notikumiem, tādēļ viņi nevar arī saprātīgi spriest par tautas nākotni."

daļu aizveda spaidu darbos uz Sibīriju. Piecdesmit okupācijas gadus tika pōtēta ideja par "tautu draudzību". Visu šo apstākļu ietekmē ir iznīcināts latviešu tautas genofonds. Gudrākie, stiprākie un drosmīgākie cilvēki ir pavisam neliela daļa no visiem latviešiem.

Veikti pat pētījumi, kuros pierādīts, ka tikai četri pieci procenti no iedzīvotājiem var būt par uzņēmējiem, tas ir, tie ir cilvēki, kuri gatavi kaut ko mainīt, uzņemties atbildību. Pārējie deviņdesmit pieci procenti ir akli izpildītāji, kas seko barvedim, kuru domas šķiet vispieņemamākās un saprotamākās, kura darbības rezultātā cilvēki gūst kādu labumu.

DDD: Kādu labumu šobrīd cilvēki gūst no nodevīgo neliešu būšanas pie varas? Nerunāju par kaut kādām augstām vērtībām, nacionālām idejām – cilvēkiem pat materiālā ziņā ir tikai zaudējumi. Kādēļ deviņdesmit pieci procenti sabiedrības seko muļķiem?

J.L.: Jāatgādina kāda, manuprāt, svarīga lieta – visas līdzšinējās vēlēšanas bijušas nelikumīgas. Pirmkārt, nelikumīgs ir pats 4.maija režīms. Otrkārt, nelikumīgs un netaisnīgs ir bijis arī pats vēlēšanu process.

Šodien galvenie varas iegūšanas ieroči ir nevis atombumbas, šautenes, pistoles, sprāgstvielas, bet gan ideoloģiskie masu informācijas līdzekļi, kas apstrādā cilvēku smadzenes. Mūsu tautietiešu smadzenes ir tā apstrādātas, ka viņi

tā kā aitiņas vispirms iet uz cirpšanu un pēc tam arī uz kaušanu. Citu salīdzinājumu atrast nevaru.

Atcerēsimies kaut vai referendumu par pensijām. Kopā ar Ģirtu Strodu izveidojām Pensionāru un senioru partiju un noorganizējām referendumu. Cilvēkiem nebija jābalso ne par kādu partiju vai kādu konkrētu cilvēku – bija vien jā-

balsoja tautas pastāvēšanai cilvēki vispār nesaprot. Vairums nepamana, ka jau tagad septiņās lielākajās Latvijas pilsētās latvietis jūtas kā Krievijas ģerevņā, jo visapkārt skan tikai krievu valoda. Es jūtos kā svešinieks savās mājās.

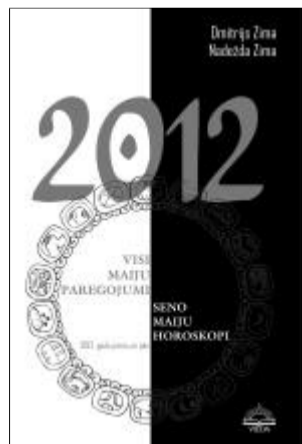
DDD: Jūs to redzat un saprotat – ir tik daudzi latvieši, kas nesaprot, kas sakumpušām muguriņām runā ar okupant, bet tik iem krievu valodā. Vēl vairāk – kad runājam par dekolonizāciju, par nepieciešamību reparēt krievvalodīgos uz viņu etnisko dzimteni, viņi sāk žēlabaini protestēt, ka "nabaga" krievvalodīgajiem tur būšot ļoti slikti...

J.L.: Mūsu vienīgā iespēja ir šos apstulbotos cilvēkus mācīt, skaidrot viņiem patiesību. Jūs to darāt ar savu laikrakstu "DDD". Arī es cenšos radio "Merkurs" raidījumos runāt par nepieciešamību veikt dekolonizāciju un deokupāciju. Gan ceturtdienas, gan svētdienas raidījumos aicinu uz studiju viesus, kas var par šiem tematiem runāt un izskaidrot klausītājiem, kādēļ šis ir pēdējais brīdis iestāties par latviešu tautas tiesībām.

Turpinājums sekos

Intervēja Liene Apine

INTERESANTA GRĀMATA

Dmitrijs Zima
Nadežda Zima

2012. gads: pirms un pēc Visi maiju pareģojumi Seno maiju horoskopi

Jaunajā seno vēstījumu pētnieku Zimu grāmatā saistošā veidā tiek atklāti seno maiju civilizācijas noslēpumi. Tajā uzzināsiet gan maiju svētā kalendāra uzbūvi, gan iepazīsities ar indiāņu horoskopiem, kuru pamatā ir dzīvības un dabas ritmi, kas iesifrēts jau mūsu ģēnos. Lasot grāmatu, katram ir iespēja viegli noteikt savu maiju horoskopa zīmi un uzzināt, kādas rakstura iezīmes pats Liktenis jums paredzējis.

Pēc maiju kalendāra 2012.gada 21.decembrī beigsies mūsu – Piektās Saules – laikmets. Grāmatā izlasīsiet, kādi globāli notikumi un satricinājumi cilvēcei gaidāmi, iespējams, jau vistuvākajā laikā, jo nav noslēpums, ka mums priekšā ir Lielo Pārmaiņu laiks, un tikai katra paša ziņā ir iespēja izzināt un saprast, kā to sagaidīt.

Klausieties radio "Merkurs" (1485kHz)!

Katru ceturtdienu plkst.18.00 raidījums "Politika uz skatuves un aizkulisēs", bet svētdienās plkst.10.00 raidījums "Gaismas pils".

